UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Summmula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

An papa possit dispensare q[uod] vxor sine [con]sensu viri posset ingredi religionem

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

trarent ordinē. Si aūt copula carnalis nō ꝓceſſit. tūc abſq̧ velle viri ipſa pt intrare ordinē. q꜡ tutius ⁊ ſecurius eſt deo ſeruire in caſtitate q̄ȝ mūdane viuere. Et ideo ſecūdū hic ſuſtinet ⁊ nō ꝑmū. Itē ſi vir eſt vetus ⁊ antiquus. ⁊ mulier iuuenis. tūc ipſe licite pt intrare religionē. Et hoc eſt verum ſi de ea nō ꝓſumit incōtinentia. et ſi tūc mulier voluerit pt licentiari ad religionē. ſaltē muliere legittima ꝯſentiente

☞ Secundo eſt notādum per modū dubitatōis vtrū dn̄s apoſtolicus habeat diſpenſare de matrimonio ꝯtracto. vt ſi vir ſine ꝯſenſu mulieris intraret religionē. vtrum tunc vir poſſet diſpenſare cū dn̄o apoſtolico ſic ꝙ in religione ꝑmaneret ſine ꝯſenſu vxoris legittime. ¶ Rn̄detur ꝙ nō. q꜡ papa nō diſpenſat in illo caſu cū tali et in q̄ȝpluribꝫ caſibꝫ. Unde domin⁹ apoſtolicus ꝑmo non habet diſpenſare ꝯtra articulos fidei chriſtiane ⁊ cōtra generale ſtatutū eccleſie romane. ſed ipſe apoſtolicus contra ſtatutum qđ nō eſt omnino generale. ſicut de continentia ſacerdotū vel aliorū huiuſmodi bene poteſt diſpenſare. Et tn̄ aliqui dicūt ꝙ dn̄s apoſtolicus poteſt diſpenſare ꝯtra generale ſtatutum eccleſie. Secūdo dn̄s apoſtolicus nō habet diſpenſare cum his que ſunt ꝯtra ſtatuta monachoꝝ niſi ex magna cauſa. ſicut auguſtinenſes. minores. predicatores ⁊c. qui nō debēt habere aliqua bona ꝓpria. q꜡ illi dicūtur mendici. et ergo papa non diſpenſat cum iſtis. et ſi hoc faceret ꝯtra ſtatutum iuris faceret. Tercio apoſtolic⁹ non habet diſpēſare in his que in ſua natura ſunt mala. vt ſunt illa q̄ ſunt ꝓhibita in ſtatutis romane eccleſie. ſicut eſt ſimonia ⁊ hmōi. Quarto apoſtolicus non diſpenſat cum bigamis. ſed qui ordinant bigamuȝ ad ſacros ordines cū iſtis dn̄s apoſtolicus poteſt diſpenſare. Ultimo dominus apoſtolicus nō pt diſpenſare ꝯtra dicta euangelij ſancti. ſed bene poteſt diſpenſare ꝯtra ius naturale.

☞ Tercio notan. de caſibꝫ. Primus eſt iſte. ponat̄ in caſu ꝙ aliq̄s ꝑnoctans in domo alicuius ciuis. ⁊ filia hoſpitis circa eum repiatur. qui nōdū eam cognouit. et cogit̄ ꝑ violentiā eam obſeruare. ⁊ ip̄e facit ꝓmiſſum ꝙ eam velit obſeruare. ⁊ ſequēti die recederet ab ea. tūc querit̄ vtruȝ ipſe ſit coactus eam obſeruare vel non. Ibi reſpondetur ꝙ ſi talis eſt coactus ad eam ꝑ violentiam et nō cognouit eam carnaliter poſt ꝓmiſſum. tūc nō tenetur redire ad eam ſiue eam obſeruare Sed illam puellā bene pt matrimonialiter ducere pater vel frater eius. vel ip̄e pt licite recedere cū diſpenſatione epi. Si aūt ipſam cognouit carnaliter poſt ꝓmiſſuȝ. tūc nullo mō poſſet ſeparari ab ea. ⁊ ſic tenet̄ eam obſeruare. Itē ꝙ magis eſt. ſi ip̄e ſocius cognouiſſet filiā ciuis ꝑ violentiā anteq̄ȝ pater veniſſet. ⁊ tūc poſtea per violentiam cogeret̄ eam ducere. non ſtaret tunc matrimonium

¶ Secūdus caſus. ponat̄ in caſu ꝙ pater et mater mutuo haberēt filios ⁊ poſtmodū eueniat ꝙ vn⁹ illoꝝ haberet cām ſeꝑatōis. ſic ꝙ ſentētia diuortij diuulgat̄ ꝯtra ābas ꝑſonas. ⁊ ſi tūc poſtea ſecrete ſe carnaliter cognoſcerent ⁊ generarent filios ⁊ filias. tūc dubitatur an tūc filij eſſent participes paterne hereditatis. vel vtrū eſſent pueri legittimi. Rn̄det̄ ꝙ nō. q꜡ ꝑmi pueri fuerūt legittimi anteq̄ȝ ſentētia diuortij erat diuulgata Si aūt vltra ſentētiā diuortij remāſiſſent ⁊ generaſſent illi eſſent illegittimi. ⁊ ſic tūc ex ꝯſequēti nō debēt eē ꝑticipes paterne hereditatis ¶ Terci⁹ caſus